

Beszélgetés a nyolcadikról és a kilencedikről

„Atyám, tegnap azt ígérted nekem, hogy bevezeted elmémet a Nyolcadikba és ezek után a bevezeted a Kilencedikbe. Azt mondtad ez a hagyomány rendje.”

„Fiam, tényleg ez a hagyomány rendje. Az ígéret azonban összhangban van az emberi természettel. Mivel ezt mondtam, amikor megtettem az ígéretet neked, azt mondtam: 'Amennyiben elmédben tartod minden lépésemet.' Miután megkaptam a szellemet a hatalmasság révén, elhatároztam, hogy cselekszek veled kapcsolatban. Való igaz, a megértés mélyen lakozik benned; bennem ez úgy van, mint aki a hatalmassággal várandós. Amikor valamit kapok a rám áramló forrásból, olyan számomra, mintha életet adnék.”

„Atyám, minden szót nagyszerűen mondtál el nekem. Ámulattal tölt el ez a szint, melyet te készítettél. Ám azt mondtad: 'A hatalmasság benned van'.”

Ő azt mondta: „Én adtam neki életet (a hatalmasságnak), miként a gyermek megszületik.”

„Akkor, atyám, nekem sok testvérem van, feltéve, ha számon tartanak a leszármazottak között.”

„Így van, fiam! E jó dolgokat megszámozták... [három sor hiányzik] ... és [...] mindenkor. Ezért, fiam, szükséges számodra, hogy felismerd testvéreidet és becsüld meg őket tisztességgel és illendően, mivel ugyanattól az apától származnak. Minden nemzedéket meghívtam. Megneveztem őket, mivel ők is ugyanúgy leszármazottak, mint ezek a fiak.”

„Akkor, atyám, nekik is van napjuk?”

„Fiam, ők szellemi létezők. Más lelkek növekedésének elősegítése miatt léteznek. Ezért mondom neked, ők halhatatlanok.”

„Szavaid igazak, nem létezik rájuk semmiféle cáfolat. Atyám, kezdjük el a beszélgetést a Nyolcadikról és a Kilencedikről, vegyék benne részt én és a testvéreim is.”

„Imádkozzunk, fiam, a Világegyetem Atyjához, a testvéreiddel együtt, akik az én fiaim, így talán megadja ő az ékesszólás képességét.”

„Hogyan imádkoznak, atyám, amikor egyesültek a nemzedékekkel? Szeretnék engedelmesködni, atyám.”

[két sor hiányzik]... De nem [...] Sem egy [...]. Ő (hímnem) azonban elégedett vele (nőnem) [...] őt (hímnem) [...]. És helyes dolog számodra, ha visszaemlékezel a haladásra, melynek részese lettél a könyvek bölcsessége révén, fiam. Hasonlítsd össze magad életed korai éveivel. Miként a gyermekek (cselekszenek) te is felvetettél értelmetlen és buta kérdéseket.”

„Atyám, a haladás útján, melyen járok, és a még előttem álló tudás, megfelelő a könyvekben foglaltaknak, még rám várnak, felülmúlják a hiányosságot – ezek a dolgok a legfontosabbak számomra.”

„Fiam, amikor megérted majd állításod igazságtartalmát, megtalálod a testvéreidet, akik az én fiaim, veled imádkoznak.”

„Atyám, semmi mást nem értek, mint a szépséget, mely a könyvekből árad felém.”

„Ez az amit a lélek szépségének hívsz, az okulás, mely különböző szinteken jut hozzád. A megértés képessége legyen veled, és tanítani fogsz.”

„Megértettem, atyám, minden egyes könyvet. És különösen a... [két sor hiányzik]...amely [...] -ben van.”

„Fiam, [...] imákban azoktól, akik dicsöik őket.”

„Atyám, tőled meg fogom kapni az értekezés erejét, melyet adni fogsz. Miként azt megmondták (mindkettőnknek), imádkozzunk, atyám.”

„Fiam, ami helyes, az imádkozás az Istenhez, teljes tudatunkkal, teljes szívünkkel és teljes lelkünkkel, és kérni tőle, terjessze ki ránk a Nyolcadik ajándékát, hiszen mindegyik tőle származik, hiszen az övé. A te részed ezek után a megértés, az anyém pedig az, képes legyek továbbadni az értekezés képességét a forrásból, mely

rám áramlik.”

„Imádkozunk, atyám. Hívlak téged, aki az erő királyságát irányítod, akinek szavai úgy áradnak, mint a fény születése. És a szavai halhatatlanok. Örökké valók és változatlanok. Ő az aki az életet nemzi a létformákba mindenhol. Természete formát ad a szubsztanciának. Átala a Nyolcadik lelkei és az angyalok mozdulnak... [két sor hiányzik]... azok, akik léteznek. Gondviselése mindenkire kiterjed [...] mindenki nemzője. Ő az, aki [...] az eónt a szellemek között. Ő alkotott mindent. Ő az, aki magában hordozza a gondoskodást minden felett. Ő a tökéletes, a láthatatlan Isten, akihez mindenki némán beszél – az ő képe megmozdul, amikor irányítják és kormányoz – az egyetlen hatalmas erő, aki kiterjed a magasztosság fölé, aki jobb, mint a megbecsültek, Zoxathazo a oo ee ooo eee oooo ee oooooo oooooo oooooo uuuuuu oooooooooooooo ooo Zozazoth.”

„Uram, adj nekünk bölcsességet a mihozzánk is eljutó hatalmad révén, azért, hogy leírassuk önmagunk számára a Nyolcadik és a Kilencedik meglátását. Már elértük a Hetediket, mivel istenfélők vagyunk és a törvényeid útján járunk. És mindig betöltjük kívánságaidat. Mivel a te utadon járunk, és lemondunk a [...] ezért jöjjön el a te látványod. Add meg nekünk Uram az igazságot a képben. Engedd meg nekünk a szellem által, hogy lássuk a hiányosságoktól mentes képet, és eljusson hozzánk a pleroma (a totális isteni megnyilvánulás) visszatükröződése imádságaink révén.”

„És méltányold a bennünk lakozó szellemet. Átaland kapott a Világegyetem lelket. Átaland, a nem-nemzett és a nemzett megszületett. Az önmaga által nemzett megszületése általad, az összes nemzett megszületése, melyek léteznek. Tőlünk kapják ezeket a szellemi szentségeket, melyeket elküldünk neked teljes szívünkben és lelkünkben és minden erőnkben. Tartsd meg ezeket a bennünk lévő dolgokat, és add nekünk a halhatatlan bölcsességet.”

„Engedd meg, hogy megöleljük egymást szeretettel, fiam. Örvendezünk efölött! Mivel már tőlük van a hatalom, mely a fény, eljön hozzánk. Mivel látok! Látom a leírhatatlan mélységeket. Hogyan mondjam el neked, fiam? [...] a [...]ból a helyek. Hogyan írjam le a Világegyetemet? Én Tudat vagyok, és látom a másik Tudatot, azt, amelyik a lelket mozgatja! Látom az Egyet, aki eltávolít engem a tiszta feledékenységből. Te adtad nekem a hatalmat! Látom önmagam! Beszélni akarok! A félelem fogva tart engem. Megtaláltam a hatalom kezdetét, mely minden hatalom felett áll, az Egyet, melynek nem volt kezdete. Látok egy forrást, mely bugyog az élettől. Megmondtam, fiam, én Tudat vagyok. Láttam! Nyelv nem képes megmutatni ezt. Az egész Nyolcadik, fiam, és a benne lévő lelkek, és az angyalok, némán himnuszt énekelnek. És én, a Tudat, értem.”

„Mi annak a módja, hogy himnuszt énekeljünk (némán)?”

„Voltál már olyan helyzetben, hogy nem tudtál megszólalni?”

„Csendben vagyok, atyám. Himnuszt szeretnék énekelni, miközben néma vagyok.”

„Akkor énekelj, mivel Tudat vagyok.”

„Értem a Tudatot, Hermészt, akit nem lehet elmagyarázni, mert önmagában tartja. És örvendezek atyám, mert mosolyogni látlak téged. És a Világegyetem örvendezik. Ezért nincs egyetlen teremtmény sem, amely ne törődne az ételaddal. Mivel te vagy a városlakók ura minden helyen. Gondviselésed megóv. 'Atyának' hívhatlak, 'az eónok eónjának', 'nagyszerű isteni szellemnek'. És a szellem által ő ad esőt mindenkire. Mit mondasz nekem, atyám, Hermész?”

„Ezekről a dolgokról nem mondok semmit, fiam, hiszen akkor járunk el Isten előtt helyesen, ha a rejtett dolgokról hallgatunk.”

„Triszmegisztosz, nem engedte a lelket megfosztani az isteni látványtól. Mivel minden lehetséges számodra, hiszen a Világegyetem mestere vagy.”

„Térjünk vissza az <imádkozáshoz>, fiam, és énekeljünk, miközben csendben vagy. Kérdezd meg, mit akarsz a csendességben.”

Amikor befejezte az imádkozást, így kiáltott: „Atyám, Triszmegisztosz! Mit mondjak? Megkaptuk ezt a fényt. És én magam látom ugyanezt a látványt benned. És látom a Nyolcadikat, és a lelkeket, akik benne vannak, és az angyalokat, himnuszt énekelve a Kilencedikhez és a hatalmasságainak. És látom őt, akinek hatalma van mindezek felett, megalkotta azokat <akik> a szellemben vannak.”

„Mostantól kezdve jó, ha csendben maradunk, áhítatos testtartásban. Ne beszéljünk többé a látomásról. A leghelyesebb, ha énekelünk egy himnuszt az Atyához, addig a napig, amíg ki nem lép (a) testből.”

„Amit te énekelsz atyám, én is azt akarom énekelni.”

„Himnuszt éneklek önmagamban. Amíg megpihensz tenmagadban, légy aktív az imádságban. Mivel megtaláltad, amit kerestél.”

„Ám helyes az, atyám, ha imádkozom, hiszen a szívemben eltetem?”

„Ami helyes, az a te imád, mely ének az Istenhez, ezért le lehet írni ebbe az elmúlhatatlan könyvbe.”

„Felajánlom néked a szívemben lévő imát, amint imádkozom a Világegyetem végéig és a kezdet kezdetéig, az ember kívánsága tárgyához, a halhatatlan felfedezéshez, a fény és igazság nemzőjéhez, az értelem magvetőjéhez, a halhatatlan élet szeretetéhez. Nincs olyan rejtett szó, mely képes volna beszélni rólad, Uram. Ezért, énem naponta akarok himnuszt énekelni hozzád. Én vagyok a te szellemed hangszere. A tudatom a te pengetőd. (húros hangszer – a fordító.) A terved magával ragad engem. Látom magamat, megkaptam a hatalmat tőled. Szereteted elért minket.”

„Úgy van, fiam.”

„Malaszt! Mindezen dolgok után, köszönetet mondok neked himnuszt énekelve hozzád. Mivel életet kaptam tőled, amikor bölccsé tettél engem. Imádlak téged. Szólítom a neved, mely bennem rejtezik: a o ee o eee ooo iii oooo ooooo ooooo uuuuuu oo oooooooooo oooooooooo oo. Te vagy az egyetlen, aki a szellemmel létezik. Tiszteletteljesen himnuszt énekelek hozzád.”

„Fiam, írd meg ezt a könyvet Dispolis temploma számára hieroglif jelekkel, így címezd: 'A Nyolcadik kinyilvánítja a Kilencediket.'”

„Megteszem, én <atyám>, amint parancsolod.”

„Fiam, írd le a könyvek nyelvén türkiz sztélékre. Fiam, helyesen teszed, ha ezt a könyvet türkiz sztélékre írod, hieroglif írásjelekkel. A Tudat maga gondnokává vált ezeknek. Ezért azt parancsolom, hogy ez a tanítás kőbe legyen vésve, és tedd be te az én szentélyembe. Nyolc ór őrizz a Nap [...] -vel. A férfiak jobb oldalt békaarcúak, és a nők bal oldalt macskaarcúak. És tegyél egy négyszögletes tejkövet a türkiz táblák alapjához, és írd rá a nevet az azúr kőtáblára hieroglif írásjelekkel. Fiam, meg fogod tenni mindezt, amikor a Szűzben leszek, és a Nap a nap első felében jár, és tizenöt fokkal áll hozzám képest.”

„Atyám, mindent, amit mondtál, buzgón fogom teljesíteni.”

„És írd egy fogadalmat a könyvbe, nehogy akik olvassák a könyvet, félreértelmezzék a nyelvet és nehogy a tényekkel ellentétesen (használják). Ellenkezőleg: engedelmeskedjenek az Isten törvényeinek, ahelyett, hogy a legkisebb mértékben is megszegnék; egyszerű lélekkel kérjék az Istent bölcsességért és tudásért. És őt, akit a kezdetekkor nem az Isten nemzett, az általános és az iránymutató értekezés hozza létre. Nem lesz képes elolvasni a könyvben megírt dolgokat, habár tudata tiszta őbenne, mivel semmi szegényes dolgot sem tett, hozzá sem járult ilyen tethez. Inkább, az állomások révén, fejlődik és belép a halhatatlanságba. És így belép a Nyolcadik és a Kilencedik megértésébe.”

„Így teszek hát, atyám.”

„Ez a fogadalom: égre és földre, és tűzre és vízre, és a hét lényeg uraira és a bennük lakó szellemre, és a <nem-nemzett> Istenre, és az önmaga által nemzett Egyre, és órá, akit nemzettek, hogy ő őrzi mindazokat a dolgokat, melyeket Hermész mondott, esküdve biztosítom mindazt, aki ezt a könyvet olvassa. És azokat, akik megtartják a fogadalmat, az Isten megbékíti önmagukkal és mindenki mással, akiket megnevezünk. De átok jön mindenkire azok közül, akik fenyegetik a fogadalmat. Ő az a tökéletes egy, aki létezik, fiam.”

Fordította: Aranyi László

Vissza a nyitólapra